

[Statsministeren]

Det er regeringens erklærede målsætning at styrke erhvervenes konkurrenceevne med det formål at forøge eksporten og begrænse importen.

Til finansministeren (15/8 79) af:

Voigt (FP):

»Vil ministerne oplyse, om det er korrekt, hvad Industrirådets formand, Erik B. Rasmussen, sagde i TV-avisen den 14. august 1979: »De konsekvensberegninger, vi har foretaget, viser, at en gennemsnitlig årlig forbedring af konkurrenceevnen på 5 pct. om året ville give betalingsbalanceligevægt i midten af firserne?«

(Spm. nr. 1344).

Besvarelse (22/8 79):

Finansministeren (Svend Jakobsen, fg.):

Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt oplysninger om, hvilke forudsætninger beregningerne konkret bygger på.

Til orientering vedlægges Industrirådets notat »En offensiv betalingsbalancepolitik«, hvori beregningerne findes omtalt i summarisk form.

Bilag

En offensiv betalingsbalancepolitik

Industrirådets

Erhvervsøkonomiske Afdeling

Betalingsbalancenotat nr. 1.

Hvor stort vil underskuddet blive, hvis man ikke gør noget?

Betalingsbalanceunderskuddet ventes at blive omkring 12 mia. kr. i 1979. Underskuddet har allerede været ca. 7 mia. kr. i første halvår.

Der er flere forhold, der trækker i retning af et øget underskud i de kommende år.

(1) Så længe vi har underskud på betalingsbalancen, øges gælden år for år. Der skal derfor betales stadigt flere renter til udlandet. Et underskud på 12 mia. kr. giver en *forøget rentebyrde* på ca. 1 mia. kr.

(2) Det må ventes, at Danmarks *bytteforhold* i udenrigshandelen *forringes* i de kommende år. Priserne på importerede råvarer og energi må ventes at stige stærkere

end priserne på de varer, Danmark eksporterer. En bytteforholdsforringelse på årligt ½-1 pct. kan næppe undgås. Det giver en betalingsbalanceforværring på ½-1 mia. kr. årligt.

(3) Danmark vil yde en stadigt *stigende u-landsbistand*. Det vil øge underskuddet med mindst et par hundrede millioner kroner om året.

(4) Med den nuværende *konkurrenceevne* kan dansk industri ikke fuldt opretholde markedsandelene hverken på hjemmemarkedet eller på eksportmarkederne. Det vil næppe være realistisk at anslå tabet på eksportmarkederne til mindre end 1/2 procentpoint pr. år. Det vil sige, at industrieksporten mængdemæssigt stiger 1/2 procentpoint langsommere end verdenshandelen med industriprodukter ved uændret konkurrenceevne.

Disse tendenser peger i retning af, at betalingsbalanceunderskuddet vil stige med mindst et par milliarder kroner om året¹⁾, forudsat uændret konkurrenceevne og uændret økonomisk politik iøvrigt. Ved midten af 1980'erne ville underskuddet således være kommet op på mere end 25 mia. kr., hvis ikke olie- og naturgasforekomsterne i Nordsoen til den tid havde lettet energiimportbehovet. Tages der hensyn hertil, og forudsættes det iøvrigt, at bestræbelserne på at spare energi lykkes i rimeligt omfang, kan underskuddet anslås til 20-25 mia. kr. i 1985.

Konklusionen er således, at hvis ikke der gøres mere, end der allerede er gjort for at holde betalingsbalanceunderskuddet i ave, så må det ventes at vokse til størrelsesordenen 20-25 mia. kr. i midten af 1980'erne.

Industrirådets

Erhvervsøkonomiske Afdeling

Betalingsbalancenotat nr. 2.

2 strategier til afvikling af betalingsbalanceunderskuddet

Betalingsbalanceunderskuddet ventes at blive omkring 12 mia. kr. i 1979. Godt halvdelen af det årlige betalingsbalanceunderskud på 12 mia. kr. skyldes, at vi producerer og sælger mindre, end vi selv »forbruger«. (»Forbrug« betyder summen af privatforbrug, offentligt forbrug, private erhvervsinvesteringer, boligbyggeri og offentlige inve-